

helligede den højtærede Minister. Maa jeg, til Dels i Tilknytning til, hvad jeg allerede har sagt om Flytningen af Personbanegaarden og dermed i Forbindelse staaende Værdiforskydninger, gøre en Bemærkning til den højtærede Ministers Ytring om, at hvis man vil tage et Aarhuskort, sætte det ene Ben af en Passer paa Lille Torv, det andet paa Banegaardens Plads og tegne en Cirkel eller en Del af en Cirkel om Lille Torv, vil man opdage, at Mølleengen og den nuværende Banegaard ligger i samme Periferi. Det tvivler jeg slet ikke om; jeg har ikke gjort Forsøget, men efter mit Kendskab til Aarhus tror jeg, det er rigtigt nok. Man kan imidlertid ikke tage saa geometrisk, om jeg saa maa sige, paa Spørgsmaalet, og den højtærede Minister kom selv til at levere Beviset herfor, idet han henviste til, hvorledes det var gaaet i Esbjerg, da man flyttede Banegaarden. Der vilde man sikkert, jeg havde nær sagt, ligegyldigt hvilken Cirkel man end trak, have faaet saavel den gamle som den nye Banegaard i Periferien, men ikke des mindre fremkaldte Flytningen en stor Forskydning af Ejendomsværdierne. Man kan ikke uden videre sige: Nu sætter vi et Passerben i Byens Midte, det andet paa Banegaarden, saa kan vi lægge den nye Banegaard hvor som helst i den Cirkel, vi da drager om Byens Centrum. Dermed er ikke bevist, at der ikke fremkommer en Værdiforringelse ved en saadan Flytning af Banegaarden.

Naar den højtærede Minister udtalte, at han havde faaet det Indtryk saavel af Motiverne til det Lovforslag, jeg havde den Ære at fremsætte i Samlingen 1908—09, som ogsaa af min Tale ved Fremsættelsen, at jeg i Virkeligheden ikke havde noget bestemt Forslag, men at det mere drejede sig om en Fremlæggelse af Sagen til Diskussion, saa har den højtærede Minister ingen som helst Berettigelse til at læse det hverken ud af min Tale ved denne Lejlighed eller af de Motiver, der ledsagede Lovforslaget, og jeg tror, at ærede Medlemmer, som paa det Tidspunkt sad i Rigsdagen, vil erkende, at der fra min Side ikke blev lagt noget som helst Skjul paa, at det var min faste Overbevisning, at Forslaget, naar alle Forhold toges i Betragtning, indeholdt den mest forsvarlige Løsning. Jeg maa maaske have Lov til at sige: Selvfølgelig. Thi den højtærede Minister har Ret i, at naar en Minister fremsætter et Lovforslag, er det ham og ikke Embedsmændene i Ministeriet, der har Ansvaret. Derfor har jeg heller ikke villet

være med til at fremsætte Lovforslag hverken om Aarhus Banegaard eller om andre Ting, som jeg ikke selv var inderlig overbevist om var fuldt forsvarlige baade i finansiel og i andre Henseender. Men det, at man er fuldt overbevist om, at man foreslaar det rigtige, og at man derfor tør forelægge Sagen for og forsvare den overfor Rigsdagen, behøver ikke at betyde, at man ikke ogsaa lægger frem for Rigsdagen alle de andre Projekter Sagen vedrørende, i hvert Fald de mest betydelige af dem, som er fremme under Diskussionen. Jeg kunde fristes til at sige, at netop den Omstændighed, at man tør fremlægge andre Planer ved Siden af den, man selv holder paa som den rigtige, turde være et Vidnesbyrd om, at man er overbevist om, at det nok skal vise sig, at ens Forslag er det rette. Det var lidt af det, jeg sigtede til i Gaar, da jeg kritiserede de Bemærkninger, som ledsager dette Lovforslag. At man ikke i Motiverne har fremdraget i hvert Fald de vigtigste af de andre Muligheder, der foreligger, baade med deres Fordele og med deres Mangler, er for mig noget af et Vidnesbyrd om, at den nuværende højtærede Minister ikke er saa sikker paa, at det, han foreslaar, er det eneste rigtige.

Den højtærede Minister var, synes jeg, overordentlig streng i sin Kritik, fordi jeg havde talt om Administrationen eller, som den højtærede Minister gik ud fra, om Generaldirektionen. Men jeg har, saa vidt det har været mig muligt at se ved at løbe min Tale igennem i Fortrykket, ikke en eneste Gang brugt Udtrykket Generaldirektionen. Jeg har i hvert Fald ikke villet bruge det. Kan det være faldet mig i Munden i Stedet for Ordet Administration eller Statsbanernes Administration, hvilket Udtryk jeg nu har benyttet, beder jeg om Undskyldning; jeg tror dog ikke, jeg har sagt det en eneste Gang. Jeg har talt om Administrationen og enten blot sagt Administrationen eller Statsbaneadministrationen, og derunder hører virkelig ogsaa Ministeren; det er ikke faldet mig ind, at nogen, allermindst den højtærede Minister, kunde tænke sig, at man delte Administrationen i Ministeren og saa Embedsmændene. Jeg har netop talt om Administrationen, fordi jeg ikke indlader mig paa at trække noget Skel mellem Minister og Embedsmænd. Jeg har ikke sagt noget om, hvorvidt den højtærede Minister mod sine Embedsmænd har holdt paa, at Spørgsmaalet om en Omordning af Banegaardsforholdene i Aarhus skulde